יז: קרבן שלשה עשר שופרות פ"ו שקלים העדה

הלכה ג מתני' על של שיש מניחין לא באהבים. אחר הנתנות מסדרין אותן על השלחן עד שיטלנו הכהנים וגמרא מפרש למה לא עשאו של כסף או של זהב: **ועל של כסף.** כלי שרת שמוליאין בכל ביקר שלשה ותפעים כלי שרת כתיבן בתחיל: **נישאין לחם הפנים בכליפתו.** אחר שנאפה עד שיסדרוהו על השלחן: **ושל זהב ובזב ביליאתו.** והיה מונח שם עד זמן חילוק: **שמעלין בקדש ולא מורידין.** דכיון שסלקוהו מעל השלחן אל זהב אין מורידין אותו להניחו בשל כסף: **במ' אני על של כסף.** אותן של זהב אותה שהיו מונחין בכליפתו דאין עניות בקדש: **ליה כאן של כסף.** לא היה נמצא אלא של כסף אלא כדאמרן בתחלה דשל כסף היו עניות בקדש עשירות: **ליה כאן של כסף.** לא היה נמצא אלא של כסף אלא כדאמרן בתחלה דשל כסף

מרמיות ומתמתם אלחם ויש לחוש שיתעפש: **ופריך לא כן אני זה אחד מן הנסים וכו'.** שהיה נשמר מוס שלחם עד שעת סילוקו בשבת הכא מ"ש לא היה מתעפש אפי' היו מניחין אותו על שלחן על כסף: **אין מוכירין מעשה נסים.** מלמר אין מוסיפין על הנס ושוטין הכל אלא שיתעפש בדרך הטבע: **לא היה שם לחם.** לפנר בשבת ומנוך ימי הסבוע נמדמן לחם מהו לחניחם מלמנר על שבת הבאה אי דלמא אמ"ש שהוא מקול דכל אלא עברה עליו שבעה ימים עד השלחן מקול הוא מ"מ לקיים מצות לחם הפנים לפני תמיד אין להניחו כלא לחם א"ש לא היה שם לחם לסרוך כיום הבשת מהו להניח אלחם הראשון על השלחן שהרי לא יתקלקל גם בשבת הבאה מיהו פסול הוא משום ליה: **לפני תמיד.** שיהו תמיד לפני ה' אמ"ש שהן פסולין: **עשרה שולחנות עשה שלמה.** דכתיב ויעש שולחנות עשרה וגו': **לין ביומר אמצה בדרום וכו'.** ומימין היינו מימין הפתח ומשמאל היינו משמאלו של פתח שבפתח היתה נחמצע ההיכל בכותל מזרחי מ"מ מימין היינו דרום שנקרא ימין ומצדדום נקרא ימין לפון נקרא שמאל: **אלא.** של משה נחמצע וה' מימיו ומחמצע משמאלו וכולן נקשון ההיכל: **אם השלחן.** לשון יחיד: **על כלם היה אפדר.** פעמים כזה ופעמים כזה: **מוריח ומערב היו נתונין.** השולחנות רחבו אחד למזרח ואחד למערב נמערב ההיכל ארכו לאורך הבית: **כולהון לרוחן לשירום.** ואיכא למימר על כולם היה אפדר: **נמצא שלחן בדרום.** הש"ש שלחן ארכו כ' אמות (ומחצה) הרי הוא (שלשים) עשרים אמה לעשרה שלחנות ההיכל טלו אינו אלא עשרים אם כן חמשה שלחנות

משנת אליהו

מ"ג ליה כאן של שיש אפני שהוא מקרר כו. בגמרא בתחילה (ל"ח ב') הני' בתחני' איתן שהבאת אם נני ב' דנשלולם ה' של כסף ואחד של זהב ובפרק זה מבדי אין מעות כי אמרי עברי דשים לשעבדו דכסף ליעבדו דזהב ומשני כאם ר"ש ברי' אפר' מפני שמרתתא ועיין תוס' בתחלת (ל"ט ב') ד"ה אחד של כסף שהכילו סוגים דיריבולמי כגי' הפפרים ולית כאן של כסף לריבולו אחתאי קלי ומפני שמרתתא ע"ש ותשמע אם דדעתם דגרסינן של כסף מפו שבאנו ומיהא כגל הפפרים מי אל כסף כי' אף דבאם ר"ש אתו בגרם של שיש בתם"ש בתחני' ד"ה על אחת מי דעבשו מיתו על של שיש מי' ובגרייתא אם בתנחתא דהני של כסף היא בריתא דיריבולמי אמני אל כסף. ובתחיל של אלולמי אפרך ומפני מפני שמרתתא ולשיטה אל ביריבולמי. ומה שבאנו אם בר"ש ד"ה בשים בהא דקר כסף בגרייתא מאים בשים לגן בכסף ואמר אלא דברי ר"ש היא אמר בתחילה ר"ש אמר בגרייתא בתוס' דקנאנה דמתנתן בתחנות פירש ר"ש אבנות דמתנתי דאמאת לאה היו מונחין כגל על שלחן ההשלחן הא מיד אם אבלקין ממנו ומפרש דהכי אי"ש בתחני' אבנות אלא דבר מונחין אותו אם כדי לבראשיהו אבנלין כי דבבשרו מונחין על של שיש ומיד אבלקין כי ואפשר לעשותו דמיד היו אבלקין אפרש בקנות בשנות דמיד לא אפרך כגל אבלקין שיש בשל אותם מעות דעלה שריך שאמר ידמיה מומן מוטנו אלא בעבלה מפרש בתחנתיא אבנלין כי' ובפרישו בתחני' ס"ל דלא שריך אמר ידמיה מומן מוטנו אלא אלולמו אם בשל אחנרם אלא לא יהיה אבנלין אבל אם בשל אחנרם דבכסף ולעשבדו דהכי בתחנתא דבטלנו ישבה לו אל כסף לו אל זהב ובבכסף ולא לא יהיה אבנלין בקונים כי' וגם אלו בתחני' ע"כ דהכי נמי מרתתא ואי"כ אלו מיריבולמי בשלחן קמא לא שבר דבכסף אמנם אמר ידמיה אע"ג דעלינו ידמיה מומן מוטנו ומה שיאמר מיהא ע"ג אבנלין אבל כי אל זהב ביבלמי ומן כל אל שיקטיבו הכהנים לא אירבמי ליה לאמרא ידמיה ולפ"ז נמהו דבני מרי"ש בתנחתא אם ע"ש ובן מוהבן דבני הרש"ב בפרק ג' דבשלים מבנה ד' ד"ה אל אל שיש דעקנו בשלחן אמרינן דמתיר דק אל אל אלבנים לחוד ולא אלחם הפנים דק דבאבנלין בקונים פירש דלא בר"ש אם ובתנחתא (פרק ה' מ"ו) בתחיל דבר ד"ש ע"ש ובעין דר"ש ע"ש דבקנים מבנה ד' ד"ה אל אל שיש דעקנו בשלחן אמרינן דמתיר דק אל אל אלבנים לחוד ולא אלחם הפנים לגבר ודבריו תוסיפס ולבאן ר"ש דמנחות ד"ה בנים שביו כי אבנשיבתו. ובן לדן ובן לדן ובן לדן ניראה הפפרים בבריבולמי קבה דמתי פרך בריבולמי מבאה אלחם הם בבר"ש ולא מבחבר לחוקי ולכן נרם אפיר אמת יקבר ובאה מיריבולמי לבריתא דלא הבי אל שיש ובפיר פרך מבשה דביבי אלחם הם בר' ה"ש לבעות ר"ש דבבר"ש אדר לחיבם בתקבר לא בומן מיבנו ולא אחר אחרים אבלבלי מלל ומבנינו בריבולמי דמלן מיבנו לא בבלבי חבינה (ב"ר ב') ד"ה מיבנו בבריבולמי ולא בר"ש המוס אם ד"ה מיבנו בר' לא אם הם בר' ובעין דמנים בהל' בית המקדש פ"ג הלכה י"ד

בשון קומי דרבי לוי כו' ואפילו הוא כמה ימים. כך היה נרסת רבינו ובגרסת הפפרים ואפילו הוא פסול אע"ג לפי נרסת רבינו דהכא אינה מפני דעבדר בהלכתו בשבת ובמקל"ל אם אין לחבריה לשבת אבלה לא דשלי לבניהם תשבת זה לשבת הבאה לא אחרינן אבל בהלכתו אפסיל אלינה לא לא אפסיל ואפילו ליה ר' לא דנעבדר בהלכתו דשלי לבניהם לבתלבה דהכא אינה קבה דיעבת אל ר' אמרינן דלא שבתי אבלבלי אבלבלי אבלבל